

ЗАГУБЕНОТО МАГАРЕ

ПРИКАЗКА

на Любо Д-ръ Ц. Ивановъ

Имало едно време единъ старъ дърваръ. Той ималъ само едно внуче — момче и едно магаренце. Съ магаренцето пренасялъ дърва отъ гората.

Единъ день дърварътъ казалъ на внучето си.

— Заведи магарето на зелената ливада при рѣката да се напасе. Ала да го пазишъ да се не загуби.

— Нѣма, — отговорило момчето. Хванало то магаренцето за вжженцето и право на ливадата. Пуснало го да пасе. Гледало го, гледало момчето и си мислило. „Това муленце е мирно. Нѣма никжде да избѣга. Чакай да си позатворя очитѣ.“

Позатворило си то очитѣ и захъркало. По едно време се събудило, — гледа нѣма го магаренцето. Ами сега? Върнало се момчето. — Дѣдо, магарето го нѣма. Разгнѣвилъ се дърварътъ.

— Скоро да ми го намѣришъ! То ми е дѣсната ржка!

Далъ той на момчето единъ фенеръ, че било вече тъмна нощъ, пхналъ му въ торбичката една питка и въ ржката една тояжка, па му рекълъ:

— Безъ магарето да се не връщашъ!

Тръгнало момчето. Върви и се чуди, кжде да търси магаренцето. Като вървѣло, срещнало единъ старецъ.